

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

26 червня 2017 р.

РІШЕННЯ

про надання інформації на доповнення до Висновку про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Саприкіної Ірини Валентинівни критеріям доброчесності та професійної етики

Громадська рада доброчесності надала Вищій кваліфікаційній комісії суддів Висновок про невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики (надалі - Висновок) **Саприкіної Ірини Валентинівни** (далі – Кандидат), судді Київського апеляційного адміністративного суду.

За результатами [співбесіди](#) Кандидата колегія Вищої кваліфікаційної комісії суддів вирішила оголосити перерву та внести на розгляд Вищої кваліфікаційної комісії суддів у пленарному складі питання про підтвердження здатності Кандидата здійснювати правосуддя.

Після аналізу пояснень та співбесіди Кандидата Громадська рада доброчесності вважає за необхідне підтвердити [Висновок](#), а також звернути увагу Вищої кваліфікаційної комісії суддів на такі обставини, які є важливими для прийняття рішення.

Під час співбесіди Кандидат повідомила, що факти стосовно порушення прав журналіста повністю перекручені. [Далі пряма мова](#) (таймкод з 01:32:50):

“Що стосується скарги журналіста. Ну, тут вже уже перекручені факти взагалі. І, слава Богу, що у Вищій кваліфікаційній комісії суддів є його первинна скарга за 2015 рік, і можна співпоставити факти, які там викладено. По-перше, журналіст записався в судове засідання. Про те, що він має намір бути присутнім в судовому засіданні, ні апелянт Бондаренко не заявляв такого в клопотанні в суді, ні сам журналіст такого клопотання і заяви суду не подавав. Те, що він зараз пише, що він звертався і подавав – це не правда, і це спростовується його же поясненнями, які він давав, подаючи скаргу у Вищу кваліфікаційну комісію суддів. В судове засідання він записався. Він прийшов тоді, коли представники відповідача вже покинули залу судового засідання і тоді він вже спілкувався з секретарем і судовим розпорядником

на предмет того, чи може він бути присутнім в судовому засіданні. Йому сказали про те, що справа розглядається в письмовому провадженні. Треба знати законодавство, тоді б не було ніяких питань, що судові засідання без фіксації судового процесу – це один із видів письмового провадження. Більше того, що міг знімати журналіст в судовому засіданні, де відсутні сторони? Не відбувається жодного етапу судового процесу, ніхто не дає пояснення, не задають сторони один одному питання, не заявляють клопотання, не досліджуються матеріали справи, відсутні дебати. Що міг знімати журналіст в судовому засіданні? Як три судді сидять за столом, гортають справу і між собою перемовляються? Це було йому? Я вже не кажу про те, що вимоги, які заявив суддя Бондаренко, були повністю незаконними, йому відмовлено в суді першої інстанції, підтримано судом апеляційної інстанції і підтримано судом касаційної інстанції. Йому відмовлено повністю в позові. Коли касаційна інстанція розглядала касаційну скаргу судді Бондаренка, ніяких порушень процесуального закону з боку апеляційної інстанції встановлено не було. Я вважаю, що ніякі права журналіста порушені не були. Я його особисто не бачила, з ним особисто я не спілкувалась. Те, що він спілкувався з секретарем судового засідання, якимось чином її не так її зрозумів чи вона його не так зрозуміла, я не чула цього аудіозапису, я не знала про те, що вони говорять, однак цей аудіозапис звичайно підтверджує те, що зі мною чи з суддями колеги пан журналіст не спілкувався. Ми навіть не знали те, що він взагалі присутній в суді і має намір брати участь в судовому засіданні. Скоріше за все, він провалив редакційне завдання, не приніс матеріал, у нього були з цього проблеми і це вже таке зведення особистих стосунків шляхом подачі скарги. Це у мене таке пояснення щодо скарги журналіста”.

Пояснення Кандидата суперечать матеріалам та аудіозапису, які надіслані журналістом. На аудіозаписі чітко чути, як секретар судового засідання повідомляє, що “відкритого засідання не буде”. Якби засідання вже відбувалось, то секретар взагалі б не змогла комунікувати з журналістом, а якщо б воно завершилось, то не казала би в майбутньому часі про судові засідання.

Також сумнівно, що секретар судового засідання самостійно прийняв рішення фактично не допустити журналіста на судові засідання. Звертаємо увагу, що за заявою журналіста було зареєстровано кримінальне провадження і очевидно, що він усвідомлював наявність відповідальності за завідомо неправдиве повідомлення про злочин. Тому у Ради немає підстав не довіряти повідомленням журналіста.

Не відповідає дійсності і пояснення Кандидата, що журналіст не виконав редакційне завдання, оскільки [репортаж](#) про даний випадок опубліковано на сайті організації, де працює журналіст.

Важливими у контексті оцінки професійної етики судді є і вислови Кандидата про те, що журналісту нема чого дивитися на суд, який розглядає справу без участі сторін.

Немає значення у яких умовах здійснюється судочинство, сторонньому спостерігачу завжди має бути очевидно, що воно здійснюється. Така позиція Кандидата засвідчує нерозуміння або ж свідоме нехтування обов'язку судді докладати усіх зусиль з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду (ст. 1 Кодексу суддівської етики).

Громадська рада доброчесності вважає, що під час співбесіди Кандидат не спростувала факти, які стали підставою для Висновку. Просимо Вищу кваліфікаційну комісію врахувати викладене при голосуванні стосовно Кандидата у пленарному складі.

Додаток:

1) лист журналіста від 02 червня 2017 року.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**